

huius loci sanctitas et religio quasi totis radii penetrant
 ac non gloria modo et splendore nominis sui vixum etiam
 admiratione compleuerit? hic hic tot Sanctorum in Caelum
 triumphantium charissimum domicilium, hic virtutum omnium
 inuicibilis sedes, hic mirabilis locus sanctissimus, prodivinis religio
 nis hic Regum, praesulum, imperatorumq; deliciae, hic Stygiae
 familiae terror, hic Caeli ciues, hic ipsa propitius Caeli terraeq;
 Regina descendere, quari parum ~~non~~ curarent imò iucundum illis
 foret Caelum relinquere si modo hoc in canobis notari posset
 huc ergo devenire, hic apparere, se conspectibus offerre, nunc
 alloquii modo colloquii nos recreare, hic deniq; dulcissimum
 suavissimamq; personare melos Angelorum, quid itaq; mirum est
 tam maturam in pueris in monachis Galli indolem eluxisse
 quid enim aliud a pingui solo nisi bonos fructus speramus, quidali
 tid a docto magistro nisi pulchrum opus expectamus? sed longe se
 hic aliter res habet Benevoli illud: pueri namq; erant uidebilit
 itaq; in tenera adhuc planta quamvis optimam solum nata, se
 apparere quidem fructus, in pueris vero tenera aetabula quos
 fructus uidimus arimit salutiferos, Superis doniferos, omnibusq;
 cunctos, omnibus admirabilis. Verum an te nunc Corrade Caesar tuus
 ubi sume nostra transeat oratio, qua tibi mens fuit? si tamen
 mens fuit non abrepta stupore potius atq; admiratione quid
 inquam rogitabas, cum defixam in pueris oculorum haberes
 auiem, cum obseruares ac contemplerent modestiam eximi
 am? suspiceres constantiam in ipsa inconstantia? nonne cal
 entes lacrima pro pio unprimis gaudio in oculis erupere
 et ab eis in regiam usq; purpuram defluxere, nonne tacitus
 haec tecum ipse stupens loquebaris? haecine illa disciplina
 est? haecine illud canobium? hi no illi religiosi? de quibus tot tant
 aq; olim inauditis, Deus bone! quantum ne facta decipit, quae